కథ

అంతర్యం

— ఎన్. శివనాగేశ్వరరావు

మా బాస్ అని చెప్పడం కాదు గాని విశ్వనాథ్ నిజంగా జెంటిల్మన్. నేనెందరో మగాళ్ళని చూసాను. ఆడపిల్ల కనిపిస్తే గుడ్లప్పగించి చూసేవాళ్ళు... వెకిలి నవ్వులు నవ్వేవాళ్ళు... సందు దొరికితే చాలు తాకి ఆనందించేవాళ్ళు... వీలు చిక్కితే పలకరించి పైత్యం ఒలకబోసేవాళ్ళు... ఇలా ఎందరో? కానీ మా బాస్ అటువంటి వ్యక్తి కానేకాదు. ఆడవారితో... అందులోనూ నాలాంటి అందమైన ఆడపిల్లతోనైనా ఎంతో హుందాగా బిహేవ్ చేస్తాడు.

అతని వయసు యాభై సంవత్సరాలు. బహుశా మీరనవచ్చు. అంత వయసువాడు మరి హుందాగా ప్రవర్తించక ఎలా ప్రవర్తిస్తాడు? అని. ఇంతకుముందు బాస్ వయసులో ఇతనికంటే పెద్దవాడు. జారే కళ్ళజోడు సందులోంచి వాడు (తప్పేమీ కాదు) ఎక్స్‌రే చూపులతో నా శరీరంలోని ఏఏ భాగాలను స్పృశించేవాడో నాకు తెలుసు. ఒళ్ళంతా తేళ్ళు, జెర్రులు పాకేవి. అప్పుడప్పుడు 'తాతా! నీకు నా వయసు మనవరాళ్ళు ఉండి ఉంటారు. ఇదేం పాడు బుద్ధి?' అని అడగాలనిపించేది.

అతనికున్న పవర్స్, నాకున్న లిమిట్స్ నా నోరు కట్టేసేవి. కానీ విశ్వనాథ్ అటువంటి వ్యక్తి కాదు. అతను వచ్చాక నా ప్రాణం తెరిపిన పడింది. అతనికంటె వయసులో చిన్నదాన్ని అయినా, స్టెనోగ్రాఫర్ వంటి చిన్న పోస్ట్‌లో ఉన్నా అతను నన్ను 'మీరు' అనే సంబోధించేవాడు.

అతనెప్పుడూ లెటర్స్ డిక్టేట్ చేయడం, నేను టైప్ చేసిన లెటర్స్‌ల ఏమైనా చిన్నచిన్న తప్పులు దొర్లితే చెప్పడం, జాబ్ విషయంలో నాకేమైనా ప్రాబ్లెమ్స్ ఉన్నాయేమో అడగడం మించి నా పర్సనల్ విషయాలు ఎప్పుడూ అడిగి ఎరుగడు.

విశ్వనాథ్ మా ఆఫీస్‌కి బాస్‌గా వచ్చాక నిజంగానే మా ఆఫీస్ బాగుపడింది. అతని వ్యక్తిత్వం అందరికీ నచ్చింది. పని విషయంలో ఎంత నిక్కచ్చి మనిషో, స్టాఫ్‌కి ఏదైనా సమస్య వస్తే దాన్ని పరిష్కరించడంలో అతనే ముందుండేవాడు.

అతని మంచితనం, సిన్సియారిటీ చూసి మా ఆఫీస్‌లోని పనిదొంగలు కూడా ఒళ్ళొంచి పనిచేయసాగారు.

అతనిలో నాకు నచ్చిన మరో ముఖ్య లక్షణం - అతని ముఖంలో ఎప్పుడూ చిరాకుగాని, కోపంగాని చూసి ఎరుగను. పెదవుల మీద చిరునవ్వు చెరగదు.

నిజానికి అతని పోస్ట్ ఎంతో టెన్షన్‌తో కూడుకున్నది. మా కంపెనీ ప్రోడక్ట్స్ ఎక్స్‌పోర్ట్ చేయడంలోగాని, అవసరమైన రామెటీరియల్ ఇంపోర్ట్ చేసుకోవడంలోగాని ఎన్నో చిక్కులుంటాయి. ఎక్కడ ఏ చిన్న లోపం జరిగినా బాధ్యత మా బాస్ వహించవలసిందే!

అయినా అతనెప్పుడూ ప్రశాంతంగా ఉంటాడు. అప్పుడప్పుడు అతన్ని చూస్తే నాకనిపిస్తూ ఉంటుంది. 'సర్! మరి కొద్ది నిముషాల్లో భూకంపం రాబోతున్నదట' అని చెప్పినా సరే! అతను 'రానీ చూద్దాం' అంటాడేమో అనుకుంటూ ఉంటాను.

అతను ఎంత పని ఒత్తిడిలో ఉన్నా ఏ స్టాఫ్ మెంబర్ వెళ్ళి తన ఇబ్బంది చెప్పుకున్నా సావధానంగా వింటాడు. అలాగని చెప్పినదంతా నమ్మేస్తాడని... అతనికి ఫేవర్ చేస్తాడని చెప్పడానికి వీల్లేదు. ఆవులిస్తే ప్రేగులు లెక్కపెట్టే రకం. ఎదుటి వ్యక్తి ముఖకవళికలను బట్టీ, మాట తీరునుబట్టి... అతను చెప్పేది, నిజమో - అబద్ధమో చెప్పెయగల సమర్థుడు. అది త్వరలోనే గ్రహించిన స్టాఫ్ అనవసరంగా అతన్ని కలిసేవారు కాదు.

విశ్వనాథ్ మా ఆఫీస్‌కి వచ్చి సంవత్సర కాలం అయింది. మేమంతా ఎంతో ఆనందంగా మా పనులు చేసుకుంటూ రోజులు గడుపుతున్న సమయంలో మా ఆఫీస్‌లోకి ఎంటరయ్యాడు అనుదీప్.

అతను కేష్ అసిస్టెంట్ పోస్ట్‌కి సెలక్ట్ అయ్యాడు. అప్పుడే కాలేజీ నుంచి బయటకు వచ్చి ఉంటాడు. వయసు 20-22 మధ్య ఉంటుంది. సన్నగా, పొడవుగా ఉంటాడు. ఎక్సర్‌సైజెస్ చేస్తాడు కాబోలు సన్నగా ఉన్నా దృఢంగా ఉంటాడు. ఎర్రటి ఛాయ, మెరిసే కళ్ళు... అతని తెలివికి ప్రతీకలు. అతను నుదుటి మీద పడే జుట్టును స్టయిల్‌గా ఎడమచేత్తో వెనక్కి తోస్తుంటే ఎంతో ముచ్చటగా ఉంటుంది.

ఉద్యోగంలో చేరిన వారంరోజులు అనుదీప్ కొద్దిగా మౌనంగా ఉన్నాడు. త్వరలోనే పరిసరాలకు, వ్యక్తులకు అలవాటు పడ్డాడు. అతని సహజ ధోరణి బయటపడింది.

అనుదీప్ మంచి హుషారైన మనిషి. ఎప్పుడూ గలగలా మాట్లాడుతుంటాడు. ఆ మాటలు ఎంతో హ్యూమరస్‌గా ఉంటాయి. ఎదుటి వ్యక్తి ఎలాంటి వాడయినా అనుదీప్ మాటలు వింటే రిలాక్స్ అయి తీరాలి.

అందులోనూ ఆడపిల్లల దగ్గర అనుదీప్ మరింత హుషారుగా ఉండేవాడు. అయితే అతని చూపులోగాని, మాటలోగాని, ప్రవర్తనలోగాని వేరే భావం ఉండేది కాదు. ఎంతో ఫ్రెండ్లీగా మూవ్ అయ్యేవాడు. నిష్కల్మషమైన మనసున్నపుడే అటువంటిది సాధ్యమవుతుంది.

నా మటుకు నేను అనుదీప్‌తో క్లోజ్‌గా మూవ్ కాసాగాను. అతను వేసే జోక్స్‌కి నవ్వడం... అతని మీద నేను జోక్స్ విసరడం... అతను కట్ చేయడం... ఇలా ఉండేది వ్యవహారం.

ఒకరోజు నేను బాస్ ఛాంబర్‌లో ఉండి డిక్టేషన్ తీసుకుంటున్నాను. అంతలో 'ఎక్స్‌క్యూజ్‌మి సర్!' అంటూ ఎంటరయ్యాడు అనుదీప్.

బాస్ డిక్టేషన్ ఆపి 'నిన్న కేష్ హండ్రెడ్ ఎక్సెస్ వచ్చిందట!' అన్నాడు సీరియస్‌గా. 'యస్సర్!' అన్నాడు అనుదీప్. 'ఇటువంటివి నేను సహించను. మాటలు తగ్గించి పనిలో శ్రద్ధ చూపించు. నౌ యుకెన్ గో!' అన్నాడు బాస్. అనుదీప్ ముఖంలో రంగులు మారాయి. 'సారీ సర్!' అని గొణిగి మౌనంగా నిష్క్రమించాడు.

నా ముఖంలో ఆశ్చర్యం చోటు చేసుకుంది. కేష్ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో కేష్ ఎక్సెస్ రావడం అనేది అసాధారణమేం కాదు. అందులోనూ హండ్రెడ్ రూపీస్ అంటే పెద్ద మొత్తమేమీ కాదు. ఆ వ్యవహారం కేష్ హెడ్ చూసుకుంటాడు. అంత చిన్న విషయానికి బాస్ పిలిచి మందలించవలసిన పనిలేదు. మరి ఎందుకు బాస్ అలా చేసారోనని ఆలోచిస్తుండగా విశ్వనాథ్ డిక్టేషన్ కొనసాగించారు.

యాంత్రికంగా డిక్టేషన్ తీసుకొని వెళ్ళి లెటర్ టైప్ చేయసాగాను. బిక్కముఖం వేసిన అనుదీప్ గుర్తుకు రాసాగాడు.

తరువాత లంచ్ అవర్లో అదే విషయం అనుదీప్‌తో ప్రస్తావించాను. 'బాస్ ఇటువంటి చిన్న విషయాలు పట్టించుకోరు. మరి నిన్నెందుకలా మందలించారో అర్థంకాలేదు' అన్నాను. అనుదీప్ తేలికగా నవ్వేసి 'తప్పు నాదే కదా! అలా మందలించడం సబబే!' అన్నాడు.

వారం తరువాత మరో సంఘటన జరిగింది. బాస్ తన ఛాంబర్ నుంచి బయటికి వచ్చినప్పుడు అనుదీప్ తన సీటు దగ్గర లేడు. సాధారణంగా బాస్ అటువంటి విషయాలు పట్టించుకోరు. అతని ఉద్దేశంలో పనికి ఎప్పుడూ ఆటంకం ఉండకూడదు. ఎవరికీ ఇబ్బంది లేకుండా పని జరిగిపోతున్నప్పుడు తన ఇంటర్‌ఫియరెన్స్ అనవసరం అన్నది అతని నిశ్చితాభిప్రాయం. అనుదీప్ సీట్‌లో లేని సమయాన నిజానికి కేష్ ట్రాన్సాక్షన్ ఏవీ లేవు. అతను మరి కొంతసేపు సీట్‌లో లేకపోయినా ఎటువంటి ఇబ్బందీ లేదు.

కానీ విశ్వనాథ్ ప్రత్యేకంగా అనుదీప్ గురించి వాకబు చేశాడు. అతను కేంటీన్‌కి వెళ్ళాడని తెలిసి ఫైరయ్యాడు. బాస్ కోపం స్టాఫ్ చూడడం అదే ప్రథమం. తరువాత అతను అనుదీప్‌ని తన ఛాంబర్‌కు పిలిపించి కాస్తంత తీవ్రంగానే మందలించాడు. వర్కింగ్ అవర్స్‌లో కేంటీన్‌కి వెళ్ళి విలువైన సమయం వృధా చేయవద్దని... అటువంటివి తను సహించబోనని ఖచ్చితంగా చెప్పేశాడు.

దురదృష్టవశాత్తు నేనీ సమయాన బాస్ ఛాంబర్‌లోనే ఉన్నాను. బాస్ అలా మందలించడం నేను లేనప్పుడైతే ఎలా ఉండేదో? నా ముందు అంత తీవ్రంగా మందలించేసరికి అనుదీప్ ముఖం చిన్నబోయింది.

అతను బాస్‌కి ఎక్స్‌క్యూజెస్ చెప్పుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

నేనప్పుడు బాస్‌ని కొత్త కోణంలోంచి చూసాను. గతంలో అతనెప్పుడూ ఎవరి మీదా కోపగించుకున్న దాఖలాలు లేవు. ఇంతకంటె పెద్ద తప్పులు చేసినవాళ్ళనే మెత్తగా చీవాట్లు పెట్టి వదిలేసాడు. అటువంటిది కొత్తగా ఉద్యోగంలో చేరిన ఒక అర్భకుడి మీద ఎందుకంత తీవ్ర స్థాయిలో బాస్ తన ప్రతాపం చూపుతున్నాడో నా కర్థంకాలేదు.

తరువాత మా ఆఫీస్‌లో అదే పెద్ద చర్చనీయాంశం అయింది. బాస్ క్రమేపీ మారిపోతున్నాడని... కోపం ఎక్కువ అవుతున్నదనీ... ఎప్పుడో తమ మీద కూడా మండి పడతాడని అందరూ భయపడసాగారు. అందుకే మరింత క్రమశిక్షణతో మసలుకోసాగారు.

అయితే విశ్వనాథ్ ప్రవర్తనలో ఎటువంటి మార్పూ లేదు. అందరితోనూ మునుపటిలానే మెలుగుతున్నాడు. అదే నాకూ పెద్ద పజిల్ అయింది.

ఇంత మంచి బాస్... అనుదీప్ అంటే ఎందుకు మండి పడుతున్నాడు? అలా ప్రవర్తించడం... పాపం! పిచ్చుక మీద బ్రహ్మాస్త్రం వేసినట్లు కాదా? అనిపించింది.

బాస్ తీవ్రంగా మందలించాక అనుదీప్‌లో మునుపటి హుషారు తగ్గింది. కొంచెం గంభీరంగా మారాడు. సీట్‌లోంచి కదలడం మానేసాడు. పని వ్యవహారంలో కూడా చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించసాగాడు. అయినా అతన్ని దురదృష్టం వెంటాడుతూనే ఉంది. అనుదీప్ క్లోజ్‌ఫ్రెండ్‌కి పెళ్ళి కుదిరింది. ఆ విషయం గురించి నెలరోజుల క్రితం నుంచి అమదీప్ మా అందరికీ చెబుతూనే ఉన్నాడు. ఆ పెళ్ళికి తను వెళ్ళకపోతే తన ఫ్రెండ్ తాళి కట్టడం మానేసినా ఆశ్చర్యం లేదని, తమ స్నేహం అటువంటిదని అతను తనదైన శైలిలో చెప్పి మా అందర్నీ నవ్వించాడు. అనుదీప్ ఫ్రెండ్ మేరేజ్‌కని ఒకరోజు సెలవుకు అప్లయ్ చేశాడు. సెలవు వ్యవహారం చూసే సెక్షన్ హెడ్ సెలవు గ్రాంట్ చేయలేనని నిష్కర్షగా చెప్పేసాడు. కారణం అడిగితే బాస్ ఇన్‌స్ట్రక్షన్స్ అని చెప్పాడు.

అనుదీప్ తన ఫ్రెండ్ మ్యారేజ్‌కి అటెండ్ కాలేకపోయాడు. మాకే ఎంతో బాధనిపించింది. ఇక అనుదీప్ ఎంత బాధపడి ఉంటాడో చెప్పనవసరం లేదు.

ఇక నేను మౌనంగా ఉండలేకపోయాను. అనుదీప్ విషయంలో బాస్ ఎందుకంత కఠినంగా ఉంటున్నారో తెలుసుకోవాలనుకున్నాను.

అయినా నాకున్న లిమిట్స్ అడిగే ధైర్యం ఇవ్వలేదు. ఒకరోజు నాకా అవకాశం వచ్చింది. బాస్ దగ్గర డిక్టేషన్ తీసుకున్నాక నేను వెంటనే కుర్చీలోనుంచి లేవలేదు. అది గమనించిన బాస్ 'చెప్పండి వినీలా! మీరేదో అడగడానికి సందేహిస్తున్నట్లున్నారు' అన్నాడు.

అతని సునిశిత పరిశీలనాశక్తికి ఆశ్చర్యపడినా తేరుకున్నాను. అయినా ధైర్యం చేయలేకపోయాను.

'మీరడదలచిన విషయం నేనూహించగలను' అన్నాడు విశ్వనాథ్. నేను కనులెత్తి అతని వంక చూసాను. 'అనుదీప్ విషయమే కదూ!' అన్నారాయన.

నా కన్నుల్లో విస్మయం స్పష్టంగా కనిపించే ఉంటుంది.

'వినీలా! అనుదీప్ మీ అందరికీ మంచి మిత్రుడని నాకు తెలుసు. అతనితో నా ప్రవర్తన మీకు భిన్నంగా అనిపించే ఉంటుంది. అది నిజం కూడా! కారణం నాకు మాత్రమే తెలుసు. ఇప్పుడు మీకు చెప్పబోతున్నాను. ఇది మరెవ్వరికీ తెలియడం నాకిష్టంలేదు' అన్నాడు బాస్.

'మరెవ్వరికీ తెలియనివ్వను' అన్నట్లు తల అడ్డంగా ఊపాను.

'అనుదీప్‌ని చూస్తుంటే నన్ను వీడిపోయిన యవ్వనం జ్ఞాపకానికి వస్తుంటుంది. నా వార్ధక్యం నన్ను వెక్కిరిస్తుంటుంది. ఆ ఫీలింగ్‌ని జయించలేకపోయాను. అంతేకాదు.. అనుదీప్ వయసులో నేను మా కుటుంబ భారం మోయవలసిన పరిస్థితి. అమ్మాయిలంటే బిడియంగా ఉండేది. అనుదీప్ మీ అందరితో చనువుగా మసలుతూ ఎంజాయ్ చేస్తుంటే నాకు బాధగా ఉంటుంది. అదే అనుదీప్ మీద నాకు జెలసీ పెంచింది. కెన్‌యూ అండర్‌స్టాండ్ మి' అన్నాడు విశ్వనాథ్.

'మిమ్మల్ని అర్థం చేసుకున్నాను సర్! అనుమానం తీరింది. మీ మనసు నా ముందుంచినందుకు థేం క్యూ వెరీమచ్' అన్నాను.

'నీకో విషయం చెబుతున్నాను. నేను వ్యవహరిస్తున్న తీరు తప్పని నాకూ తెలుసు. అందుకే ఈ వ్యవహారం ఎంతోకాలం సాగదు. అనుదీప్ ఇంకెంతో కాలం నా ఎదుట ఉండవలసిన అవసరం ఉండదు' అన్నారాయన.

నాకు విషయం అర్థమయింది. అనుదీప్‌కి ట్రాన్స్‌ఫర్ రాబోతున్నది. అనుదీప్ మీద జాలి వేసింది. ఎందుకంటే మా కంపెనీ బ్రాంచీలు వైజాగ్‌లో కాకుండా హైదరాబాద్, మద్రాస్‌ల్లోనే ఉన్నాయి. అంత దూరానికి ట్రాన్స్‌ఫర్ అంటే అనుదీప్‌కి కష్టమే! నేను బాస్ ఛాంబర్ నుంచి బయటికి వచ్చాను. త్వరలోనే నేను బాస్‌ని తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నానని తేలిపోయింది. అతను చెప్పినట్లే ట్రాన్స్‌ఫర్ వచ్చింది. అయితే అనుదీప్‌కి కాదు. విశ్వనాథ్‌కి. తన తప్పుకు శిక్షగా తనే దూరంగా ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకున్నాడని అర్థమయింది. తన ట్రాన్స్‌ఫర్ సందర్భంగా విశ్వనాథ్ ఘనంగా పార్టీ ఇచ్చాడు. ఆ పార్టీలో మా లేడీస్ అందరితో మా భవిష్యత్ ఉజ్జ్వలంగా ఉండాలని కోరుతూ శుభాకాంక్షలు తెలియపరిచి వీడ్కోలు తీసుకున్నాడు. మగవారందరికీ షేక్‌హేండిచ్చి నవ్వుతూ, వీడ్కోలు తీసుకున్నాడు! ఒక్క అనుదీప్‌ని మినహాయించి!!

★